

AGRICULTURA / ALIMENTACIÓ

Política sucraera: dirigisme cec

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Un exemple de les conseqüències que es deriven de l'estatisme agrari, de l'intervencionisme que, des dels Estats tradicionals o des d'Europa, ha patit i pateix el sector agrari, és l'actual situació d'incertesa dels productors de remolatxa sucraera als països mediterranis, que no són tan competitius, per raons climàtiques, com ho poden ser els productors de països del centre europeu.

Collita de sucre en un conreu de Xina

MICHAEL REYNOLDS/EFE

AJUNTAMENT DE SANT
FRUITÓS DE BAGES
(BARCELONA)

ANUNCI

La Junta de Govern Local, en sessió celebrada el dia 17 de juny de 2005, va adoptar, entre d'altres, el següent acord:

“Primer. Aprovar de conformitat amb l'article 174.2 del Reglament de Gestió Urbanística el Projecte de compensació del Pla Parcial Sector Industrial “El Grau”, promogut per la Junta de Compensació.

Segon. Determinar, de conformitat amb l'article 174.4, en relació amb el 124, ambdós del Reglament de Gestió Urbanística, que la fermesa de l'acte administratiu d'aprovació definitiva del Projecte de compensació comporta la cessió en ple domini i lliure de càrregues a l'administració actuant dels terrenys de cessió obligatòria per a llur afectació als usos previstos en el planejament.

Terçer. Expedir el certificat i altres documents, amb els requisits que siguin necessaris, a fi de sol·licitar i obtenir la inscripció del Projecte de Compensació en el Registre de la Propietat una vegada sigui ferm en via administrativa l'acord d'aprovació de l'esmentat projecte.

Quart. Notificar el present acord als propietaris afectats”.

Contra la present resolució, que posa fi a la via administrativa, procedeix interposar recurs contenciós administratiu davant del Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació.

Alternativament, i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació.

L'Alcalde. Josep Rafart i Cortes
Sant Fruitós de Bages, 23 de juny de 2005

MONTEPIO DE CAMBRERS
MUTUALITAT DE
PREVISIÓ SOCIAL

El Montepio de Cambrers Mutualitat de Previsió Social, en liquidació, va acordar en data 25 d'abril del 2005 la seva dissolució voluntària. Mitjançant aquest anunci, els liquidadors efectuen una crida als creditors perquè sol·licitin el reconeixement del seu crèdit, aportant el títol que l'acrediti al domicili social de la mutualitat, carrer Junta de Comerç, 30, de Barcelona, amb l'advertiment que qui no formulï cap reclamació en el termini d'un mes des de la data de publicació d'aquest anunci no serà inclòs a la llista de creditors.

Barcelona, 5 de juliol del 2005
Aniceto-Eduardo de la Vega Martínez,
membre de la Comissió Liquidadora

En Junta General Extraordinària i Universal de la societat **CONSTRUCCIONES Y MANTENIMIENTO G-2, SOCIEDAD ANÓNIMA**, celebrada el 29 de juny de 2005 al seu domicili social, es va acordar:

- Modificar l'objecte social, que a partir d'ara tindrà el següent redactat:

La Societat tindrà per objecte la gestió, execució, reparació i manteniment de tota classe d'obres i construccions en el sentit més ampli, tant públiques com privades, així com l'elaboració de tota classe d'estudis, informes i projectes mediambientals, d'enginyeria i arquitectura, la supervisió i direcció i assessorament de l'execució de tot tipus d'obres i construccions, la promoció, urbanització, parcel·lació, construcció, administració i explotació, en arrendament o venda, de finques rústiques o urbanes, terrenys, solars, edificacions, locals i vivendes de qualsevol tipus, tant en protecció oficial com lliure i, en general, la realització d'operacions immobiliàries en tota la seva amplitud; i la comercialització i distribució de materials, articles i productes per a la construcció i execució de les obres.

Cornellà de Llobregat (Barcelona)
trenta de juny de dos mil cinc

L'Administrador

PROMOTORA
OCCITANO-CATALANA,
S.L.

La Junta General Extraordinària celebrada el 30 de juny de 2005 va acordar, per unanimitat, reduir el capital social de la Companyia en 300.300 euros, disminuint el nominal de cadascuna de les participacions en 18,20 euros amb devolució d'aportacions als socis.

Barcelona, 8 de juliol de 2005

La Presidenta del

Consell d'Administració
Concepció Molinas i Mallo

DISFO, S.A.

En compliment del que preveu la legislació vigent, es fa públic que amb data 30 de juny de 2005 la Junta General Extraordinària i Universal d'Accionistes de “DISFO S.A.” va adoptar els següents acords:

- Reduir el capital social en la suma de 39.666,80 euros, mitjançant la condonació de dividendes passius.

- Augmentar el capital en la suma de 39.765,59 euros, amb càrrec al compte de reserves voluntàries, en base al Balanç de la societat tancat a 31 de desembre de dos mil quatre, degudament aprovat.

Barcelona, trenta de juny de 2005

L'Administrador

Ernesto Altimira Alegre

M.D. MOBLES S.L. (Societat escindida)
M.D. MOBLES S.L. i MARCOSABA S.L.
(Societats beneficiàries de nova creació)

Anunci d'escissió total

En compliment del que disposen els articles 242 i 254 de la Llei de Societats Anònimes, en relació amb el 94 de la Llei de Societats de Responsabilitat Limitada, es comunica que la Junta General de Socis de “M.D. Mobles, Societat Limitada”, celebrada amb caràcter extraordinari i universal el dia 27 de juny de 2005, ha acordat per unanimitat l'escissió total d'aquesta companyia, que s'extingirà, mitjançant la divisió del seu patrimoni en dues parts, cadascuna de les quals es traspasarà en bloc, respectivament, a dues societats de responsabilitat limitada de nova creació, que es denominaran “M.D. Mobles, Societat Limitada” i “Marcosaba, Societat Limitada” i que adquiriran per successió i a títol universal tots els drets i obligacions que integren aquell patrimoni; tot això conforme al Projecte d'Escissió dipositat al Registre Mercantil de Tarragona el 20 de juny de 2005 i en base al Balanç d'Escissió tancat el 31 de desembre de 2004.

Es fa constar expressament el dret que tenen els socis i creditors de la societat escindida d'obtenir el text íntegre de l'acord adoptat i el Balanç d'Escissió així com el dret dels creditors a oposar-se a l'escissió, en els termes previstos a l'article 166 de la Llei de Societats Anònimes, en el termini d'un mes a comptar des de la data de la darrera publicació d'aquest anunci.

La Sénia, 4 de juliol del 2005

L'Administrador Solidari de “M.D. Mobles, Societat Limitada”,
Juan Sabater Salom

L'actual sistema europeu d'intervencionisme del sucre arrenca el 1968, moment en què la Comunitat Econòmica Europea (CEE) va establir l'organització comuna del mercat del sucre, que es va basar en un sistema complex d'assignacions de quotes, subvencions i acords preferents que s'ha mantingut malgrat les reformes posteriors de la política agrària comunitària (PAC).

Així, aquella producció que fos igual al consum europeu es va anomenar sucre A, i tenia un preu garantit. El sucre B era el nom de la producció destinada a l'exportació, que rebia subvencions dels mateixos productors i també tenia un preu garantit. El sucre excedent, és a dir, el que van anomenar sucre C, es venia al mercat mundial i es pagava als productors de remolatxa a preus internacionals, que representaven tres vegades menys el preu europeu. A més, es van establir barreres a l'entrada de sucre per protegir el mercat europeu d'importacions a baix preu de països tercers.

D'altra banda, convivint amb aquesta situació, es van establir acords preferents per a la importació de sucre de canya, que van beneficiar 19 països de l'Àfrica, el Carib i el Pacífic, els anomenats ACP, i l'Índia, de manera que rebien el preu interior europeu per a una quantitat en part fixa, en part negociada cada any. Aquest sucre s'exportava novament fora de la Unió Europea gràcies a subsidis a càrrec dels pressupostos europeus. També es van establir quotes d'importació de sucre de canya amb taxes duaneres reduïdes, que van beneficiar principalment el Brasil i Cuba. El sistema d'assignacions de quotes també és complex. Cada empresa sucraera rep una quantitat de sucre en quota A o B i ha de distribuir-la entre els productors.

La producció anual total de sucre de la UE és de 20 milions de tones i la UE se situa com a tercer productor mundial, amb una participació del 13% i un consum del 12%. El total de quotes de sucre A i B és de 17 milions de tones, concentrades principalment a Alemanya i França, que representen la meitat de la producció europea. A aquestes xifres cal afegir-hi els dos milions de tones de les importacions preferents dels països de l'Àfrica, el Carib i el Pacífic, a més de l'Índia, que es paguen a preus europeus. L'impacte d'aquest protocol preferent sobre els països ACP, que s'han beneficiat dels convenis subscrits, ha estat molt negatiu, ja que, tot i haver garantit uns ingressos d'exportacions estables i segurs, han afavorit l'especialització en un producte en el qual han perdut la competitivitat a causa de les

subvencions i, sobretot, la dependència de la Unió Europea, concretament de França i la Gran Bretanya. La demanda de països com el Brasil, Tailàndia i Austràlia davant de l'òrgan de solució de diferències de l'Organització Mundial del Comerç ha prosperat, i aquest organisme internacional va condemnar fa tres mesos la UE a eliminar les subvencions a l'exportació de sucre. Segons els càlculs, el 2004 la Unió Europea en va exportar cinc milions de tones, la meitat subvencionades amb 1.300 milions d'euros.

Criteri de competitivitat

Un any després de l'anunciada i encara pendent reforma de l'organització comuna del mercat del sucre, un sector amb una tradició intervencionista important, Brussel·les anuncia que prevaldrà el criteri de competitivitat. D'entrada, en el cas de l'Estat espanyol, l'ingrés a la UE va suposar que la quota assignada fos menor que el consum, de manera que, si bé hi ha una indústria sucraera molt competitiva, la primera matèria –el sucre refinat– s'ha d'adquirir fora, sobretot a França, per proveir el consum intern. Castella i Lleó, Andalusia i Castella-la Manxa són les principals zones espanyoles productores de remolatxa i hi ha un total de 20.000 productors espanyols dedicats a aquest conreu. Val a dir que els beneficiaris de la liberalització seran els productors de l'Europa central, a costa de les produccions mediterrànies, menys eficients per raons climàtiques.

Des de la Fundació Agrícola Catalana defensem les virtuts del lliure mercat; tot i això, les reconversions des d'una situació d'intervencionisme cap a una liberalització, ni que sigui progressiva, no ens poden fer oblidar que perillan els ingressos de moltes famílies que es dedicaven a aquest conreu. L'abandonament d'un conreu, la remolatxa, que va esdevenir conreu social en dècades passades i es va mantenir en un estatut similar sota els auspicis de les polítiques europees comportarà la pèrdua d'ingressos de les famílies pageses.

Des de Brussel·les, segons algunes fonts, s'està plantejant una xifra que serviria per a la supressió de la producció de sucre a l'Estat espanyol. Aquesta xifra és pràcticament la meitat del total de les subvencions anuals a l'exportació de sucre, i, pel que sembla, serà destinada al desmantellament de les refineries. Els productors, previsiblement, rebran ajuts a la renda sense l'obligació d'haver de produir.

La previsible expulsió del mercat del sucre de milers de productors que han perdut competitivitat per les ajudes d'un dirigisme cec serveix com a mostra de les conseqüències de la intervenció estatista.